

11305

3(02)
12-52

1934

ՊՐՈՒՆՏԱՐՆԵՐ ԲՈՂՈՐ ՅԵՐԿՐՆԵՐԻ ՄԻՍՅԵՔԻ

Ս. ԻՆԳՈՒԼՈՎ
ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ
ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ
ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ
ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ
ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ
ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ
ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ

1420

Ս. ԻՆԳՈՒԼՈՎ

Ք Ա Ղ Զ Ր Ո Ւ Յ Ց

ԶՐՈՒՅՑ ՅԵՐՐՈՐԴ

3(02)
Ի-52

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ
ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ
ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ
ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ
ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ
ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ
ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ
ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ

ԿՈՒՍՏԱՆԻՍՏԱՆ — 1984 — ՄԱՅԻՍ

վորենքի ձեռքն անցնելով՝ արդէ իսկ աշխատավորների աշխատանքի արդյունքները նրանց ընդհանուր սեփականութեանը կ'իջնեն և վոչ թե մակարուք-կապիտալիստներինը:

Այն հասարակարգը, վորի ժամանակ չեն լինել դասակարգեր և մարդու շահարթծումը մարդու կողմից, — կոչվում է կամուկով: Կոմունիզմը — դա այն հասարակարգն է, վորին ձգտում է մեր բոլոր ինքները կուսակցութիւնը:

Բայց կոմունիստական հասարակութիւն կառուցելու համար, բանվոր դասակարգը պետք է նվաճի իշխանութիւնը և հաստատի իր պրոլետարական դիկտատուրան: Դրավելով իշխանութիւնը, բանվոր դասակարգը հնարավորութիւն է ստանում վերջնելու կապիտալիստներից գործարանները, Փարբիկները, բանկերը, յերկաթուղիները, հեռագիրը, կապիւնները և այլն ու դարձնելու նրանց պրոլետարական սեփականութեան հասարակական սեփականութիւնը:

Այսպես է արել Ռուսաստանի բանվոր դասակարգը 1917 թվին: Եւրոպայի իշխանութիւնը՝ նա հաստատել է իր դիկտատուրան, նա խել է կապիտալիստներից և իր ձեռքն է առել գործարանները, յերկաթուղիները, բանկերը, հողը, ազնիականական կալվածքը և դարձրել է դրանք պրոլետարական սեփականութեան սեփականութիւնը, սկսելով նոր, սոցիալիստական հասարակութեան, առանց դասակարգերի ու առանց շահագործման հասարակութեան շինարարութիւնը:

ԻՆՁ Ե ՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆԸ

Դարերով աշխարհն աշխարհ և կառուցվել, վոր շահագործողները ճնշել են աշխատավորներին: Դարերով ճնշողների և ձրիակներին մի փոքր խմբակ իր ձեռքումն է պահել միլիոնավոր աշխատավորների բախտը: Դարերով աշխատավոր ճնշող մասսաների մեջ դժգոհութիւն և կուսակցիկ: Կթվաբ, թե, մի՞թե դրժար է տարալել մի փոքր խմբակի իշխանութիւնը: Հարցարար վոր միլիոնները — մի վորեւ տասնյակ հազարների դեմ:

Իսկ ինչո՞ւ միլիոնավոր և տասնյակ միլիոնավոր բանվորներ այդ յերկրներում միջին հիմա չեն տապալել ճնշողների տիրապետութիւնը: Վոր շատ սպասամբութիւններ ու հեղափոխութիւններ են յեղել կապիտալիստների ու կալվածատերերի տիրապետութեան դեմ, բայց այդ հեղափոխութիւնները ջախջախել են: Իսկ ինչպե՞ս է յեղել, վոր շահագործողների այդ մի փոքր խմբակը կարողացել է ջախջախել հարյուրավոր միլիոն աշխատավորներին: Իսկ դա շատ պարզ բան է. կապիտալի յերկրներում շահագործողների ձեռքումն է ահագին բանակը, փաստիկանութիւնը, խոչոր դիմիւն ուժը: Բանակի,

փաստիկանութիւն, ժանդարմերիայի, մարձու դիմիւն մարդկանց ջոկատների ոգնութեամբ կալվածատերերն ու կապիտալիստները ճնշում են աշխատավորների ասպասամբութիւնները:

Բոլոր հրացանները, գնդացիները, թնդանոթները և դրահակիրները կապիտալիստական հասարակութեան մեջ գտնվում են կապիտալիստների և կալվածատերերի արդէ փոքր խմբակի ձեռքում: Կառավարող դասակարգերն իրենց վարդերը կառուցում են այնպես, վոր հնարավոր լինի յալագուն կերպով պահ պանել իրենց շահերն ու ունեցվածքը: Դրա համար նրանք ստեղծում են իրենց միլիոնային փնիստրութիւնները, վոստիկանութիւնը, դասարանները, բանտերը: Դրա համար նրանք ստեղծում են իրենց որկնքները և նրանց հանձնարարում են պահպանել իրենց վարձու գործակալներին — գանալան չինոֆիլիներին, դասախաղնի բին, դասախրեկին և այլն: Նրանք ուզում են այնպես անել, վոր շահագործվող և ճնշող մասսաները համակերպվեն իրենց գառն բախտի հետ և դոնեն, վոր ալըպես ել պետք է լինի հենց, վոր ալըպես ել հենց վիճակված է նրանց հապիտարան կրացնել իրենց մեջը՝ շահագործողներին հարատացնելու համար: Դրա համար նրանք ժուրնալիստներ են վարձում, վորոնք որ ալըպ թերթերում զոյարանում են կապիտալիզմը, խարում են աշխատավոր մասսաներին՝ ապացուցելով, վոր նրանք պետք է հարգեն հարուստների սեփականութիւնը, պետք է յենթարկվեն որկնքներին և հաշտորեն գահանան իրենց խղճուկ կյանքով: Այդ մասին աշխատավոր մասսաներին յեկեղեցիներում ասում են դասակարգային շահագործման հոյաւարիմ ժառանգը — տեր տիրներն ու արեղաները: Այդ մասին յերեխաներին ասում են կապիտալիստական դպրոցում ուսուցիչներն ու դասադրքերը: Դրանում կապիտալիստական յերկրների աշխատավորներին համոզում են կինո-նկարները, գրքերը, փոզոցի պլակատները:

Այդ բոլորը շահագործող դասակարգերն ոգտագործում են իրենց տիրապետութիւնն ամբարպետելու համար: Այս բոլորը կառավարող կուսակցութիւններին ահագին ուժ է տարիա, վորի ոգնութեամբ նրանք աշխատավորներին հնարանդութեան մեջ են պահում:

Այդ ուժը — պետական իշխանութիւնն է: Դա տիրող դասակարգի բնութեան դերն է:

Կապիտալիստական յերկրներում պետական իշխանութեան մտտին Մարքսն ու Ենգելսն ստեղ են, թե նա Յոլդ այլ ինչ է, քան մի կոմիսն, վոր վարում է բուրժուազիայի հասարակական գործերը: Բուրժուական սեփականութիւնը — դա բուրժուական տիրապետութեան կապակերպութիւնն է:

Սակայն ինչքան էլ ուղի մեծ լինի՝ իրենց ձեռքում պետական իշխանութիւնը պահող, շահագործող դասակարգերի ուժը, — տասարեկ կապիտալիստների իշխանութիւնը, թեկուզ և դժվար է, բայց կարելի չէ: Այդ սպառնացեց Հոկտեմբերյան հեղափոխութիւնը Ռուսաստանում:

Ռուսական կարլամատները և Ֆարբիկանտների ձեռքին եր դիմադրողները, վոստիկանութեան, ժանդարմների և լրտեսների ահադին բանակը: Նրանց ձեռքումն էլին դատարանները, բանտերը, յեկեղեցիները, թերթերը և այլն: Սակայն այնուամենայնիվ բանկոթները և գյուղացիների ճնշման տակ, բոլշևիկյան կուսակցութեան ղեկավարութեամբ: կապիտալիստների ու մարքիւն-ձատները իշխանութիւնը Ռուսաստանում ընկավ: Ահա արդեն 17 տարի չէ, մոր խորհրդային յեղիքին գլուխ և կանգնած բան-մոր դասակարգը, մորի ղեկավարութեամբ բոլոր աշխատավորնե-րը սոցիալիզմ են մատուցում:

Ինչպե՞ս և հաղթել Սոբճրդային Միութեան բանվոր դասա-կարգը շահագործողներին: Ինչպե՞ս և կարողացել մշնջացնել նա նրանց իշխանութիւնը: Ինչպե՞ս և կարողացել նա պահել և ամրապնդել պրոլետարական դիկտատուրան: Չե՞ մոր կարլամատներն ու կապիտալիստներն իրենց տասարումից հետո չէլ դեռ շարունակում են համառորեն պայքարել՝ պրոլետարիատի դիկ-տատուրայի դեմ դամադրութիւններ սարքելով, նրա դեմ հա-կահեղափոխական բանակներ և հարձակումներ կատարելու-րով:

Հակահեղափոխական ոֆիցերական զորաշնորհն հակահարձամ տայու համար, իշխանութեան գլուխն անցած բանվոր դասակար գրն իր դիմամ ուժն և ստեղծել — բանվորական մարմիր դիար-դիան, իսկ հետո նաև բանվորա-գյուղացիական կարմիր բանա-կը: Բանվոր դասակարգի շահերը պահպանելու համար պետք եր ստեղծել միլիցիա և հեղափոխական կարգի պահպանման որդանե-ներ, պետք եր ստեղծել նոր հեղափոխական որենքներ: Բանվոր-ական իշխանութեան հակառակորդներին՝ այդ որենքներին յն-թարկել ստիպելու համար՝ պետք եր ստեղծել իր պրոլետարա-կան հեղափոխական դատարանը:

Մի խոսքով, բանվոր դասակարգը պետք է ստեղծել իր պրո-լետարական պետական ապարատը — հիմնարկներ, մորոնք կար-գեր կհաստատեն հոգուտ աշխատավոր մասնաների շահելին: այդ կարգերը պահպանող ուժ — բանակը, միլիցիան, դատարանը, մասնաներին կոմունիզմի համար մղվող պայքարի փոքով դատի-

արակեղու որդաններ — դպրոցներ, ահուժներ, թերթեր, ամոա գրեր, թատրոններ, կինոներ և այլն:

ՏԱՐԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ԲՈՒՐԺՈՒԱԿԱՆ ՅԵՎ ՊՐՈԼԵՏԱՐԱԿԱՆ ՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՄԻՋԵՎ

Կարող են հարցնել, թե ինչո՞ւմն է տարբերութիւնը բուրժու-ական և պրոլետարական պետութեան միջև: Չե՞ մոր այնտեղ ել; ալատեղ ել — դիմամ ուժն է: Այնտեղ ել, ալատել ել՝ որենքներ ու դատարաններ:

Պատասխանը շատ հասարակ է: Տարբերութիւնը նրանումն է, թե վո՞ր դասակարգիմ է ծառայում պետութիւնը: Բուրժուա կան պետութիւնը — բուրժուադիալի իշխանութեան կազմակեր-պութիւնն է: Պրոլետարական պետութիւնը — բանվոր դասա-կարգի իշխանութեան կազմակերպութիւնը:

1919 թ. քաղաքացիական պատերազմի ժամանակ ալատիսի դեպք և յեղել: Կուբանի գլուղերից մեկը մեկ յերկու անգամ ձեռ քից ձեռք և անցել: Մտնելով գլուղը, սպիտակ-գլխարդիականները վրեժ են հանել չքայորներուց և նրանցից, ոյքեր պաշտպանել են կարմիրներին: Յերը կարմիր բանակն է գուրս քշել սպիտակնե-րին և գրապել գլուղը, կուլակները դարան մատմ, կրակել են կարմիր բանակայինների վրա: Մի կարմիր բանակային բռնելով կուլակին՝ խիլ է նրանից հրացանը և տաքացած, հրացանակո-թով խիլ նրա մեջքին: Կուլակը խոսակցութեան է բռնել: Նա միամիտ ձեռով հարցրել է.

«Ահա դու ինձ խիտում ես հրացանի կոթով: Յերկու ժամ ա-ռաջ սպիտակները հովիխ Անդրյուշիին էլին ձեծում հրացանի ճի-պտաներով: Ինչո՞ւմն է տարբերութիւնը»:

«Տարբերութիւնը մեջքումն է, — պատասխանել է կարմիր բանակայինը: — Այն ժամանակ դուք էլիք մեր մեջքին խիտում, իսկ հիմա՝ մենք ձեր մեջքին»:

Պատասխանը հիմնականում ճիշտ է: Նայած թե ում դեմ է որենքը, ում դեմ է դիմամ ուժը — սրանումն է գլխատիրը:

Յերը որենքը, ուժը և ամբողջ պետական ապարատը գործում է բուրժուադիալի համար ընդդեմ բանվոր դասակարգի, — ալդ բուրժուական պետութիւնն է: Յերը որենքը, ուժը և ամբողջ պե-տական ապարատը գործում է բանվոր դասակարգի համար ընդ-դեմ բուրժուադիալի, — ալդ պրոլետարական պետութիւնն է:

Տարբերութիւնը նրանումն է, մոր բուրժուական պետու-թիւնը — դա ջնչին փոքրամասնութեան բռնութեան ղեկնքն և ա-հագին մեծամասնութեան հանդեպ, իսկ պրոլետարական պետու-

խոյունը, զորքն անագին մեծամասնութեան կողմից չնչին փոքրամասնութեանը ճնշելու գնեք և :

Տարբերութիւնը նրանումն է, վոր բուրժուական պետութիւնն իրենից ներկայացնում է մակարոնիաների բացահայտ կամ քոզարկիւած իշխանութիւնը, կապիտալիստների գիկտատուրան, իսկ պրոլետարական պետութիւնը հանդիսանում է պրոլետարիատի դիկտատուրան : Մարդիկութեան պատմութեան մեջ առաջին անգամն է, վոր պետութեան գրուխ է կանգնում շահագործիկ զատակարարը : Յետ այն ժամանակ, յերբ բուրժուական պետութիւնն իրեն նպատակ է դնում հասկերժացնել ճնշումը, մարդու շահագործումը մարդու կողմից, պրոլետարական պետութեան նպատակն է մոչնչացնել շահագործումը և դասակարգային սովեն միտնահասարակութիւն :

ԻՆՉՈՒ ՊԵՏՔ Ե ՓՇՐԵԼ ՀԻՆ ՊԵՏԱԿԱՆ ԱՊԱՐԱՏԸ ՅԵՎ ՍՏԵՂԾԵԼ ՆՈՐԸ

Բայց կարող են դեռ հարցնել՝ ել ինչո՞ւ բանվոր դասակարգը պետք է պետական նոր ապարատ ստեղծի : Չե՞ վոր սովի գլուխն է գոյութիւն ունեցող բուրժուական պետութեան ապարատն ուղտագործելը, քան սովն ինչ սկզբից ստեղծելը :

Յեթե բոլշևիկյան կուսակցութիւնն սկսեր աշխատել իրազոր ծել պրոլետարիատի դիկտատուրան, այդ կնշանակէր հասկաւարար կործանել հեղափոխութիւնը :

Պարզ է, որինակ, վոր կապիտալիստական պետութիւններն միեկտրութիւնները ծառայում են շահագործողներին, ծառայում են բուրժուակալի իշխանութեան սմբացման գործին : Կարո՞ղ են արդոք աշխատի միեկտրութիւններն աշխատել պրոլետարական դիկտատուրայի սմբացման համար : Իհարկե, վոչ :

Կապիտալիստական յերկրներում բանակն ու նրա հրամանատարները գոյութիւն ունեն բանվորական զուլցերը գնդակոծելու համար, բանվորական ապստամբութիւնները ճնշելու համար : Նույնը է մոստիկանութիւնը, և ժանդարմերին, և դատարանները : Նրանց՝ նոր հեղափոխական կարգերի պաշտպանութիւնը հանձնարարել — դա միեկտրել կլինէր, թե գային մոչխարների հոտի սրահարնումը հանձնարարել :

Ճիշտ այնպես ել կարո՞ղ են արդոք բուրժուական թերթերը, վորոնք ամենախիտատ ստեղծութիւնն են սերմանել դեպի հեղափոխութիւնը, — պաշտպանել պրոլետարական դիկտատուրայի շահերը : Իհարկե, վոչ : Նրանք կարող են պաշտպանել միայն կապիտալիստական իրավակարգը և պայքարել բանվոր դասակարգի գեմ :

Պարզ բան է, վոր բանվոր դասակարգը, յերբ նա գրասկում է իշխանութիւնը, չի կարող ուղտագործել կապիտալիստներին պետական ապարատը : Իշխանութիւնն իր ձեռքը վերցրած պրոլետարիատը պետք է միշտ բուրժուական պետութեան ապարատը և ստեղծի իր, նոր, պրոլետարական պետական ապարատը :

Այդպես ել վարվել է հենց Ռուսաստանի բանվոր դասակարգը, յերբ իշխանութեան գլուխ է անցել 1917 թ. հոկտեմբերին : Նա միշտ է այն պետական ապարատը, վոր ծառայում էր ցարին, կալվածատերերին և կապիտալիստներին, և ստեղծել է իր, նոր, պրոլետարական պետական ապարատը՝ հարմարեցրած բանվոր դասակարգին և աշխատավոր գլուղացիութեանը ծառայելու համար :

ԻՆՉՈՒ ՀԱՄԱՐ Ե ԲԱՆՎՈՐ ԴԱՍԱԿԱՐԳԸ ՆՎԱՃՈՒՄ ԻՇԻԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ՅԵՎ ՀԱՍՏԱՏՈՒՄ ՊՐՈԼԵՏԱՐԱԿԱՆ ԴԻԿՏԱՏՈՒՐԱ

ՃՆՇԵԼ ՏԱՊԱԼՎԱԾ ԴԱՍԱԿԱՐԳԵՐԻ ԴԻՄԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

Աններկի գլուղահասկաւորութիւն կլինէր կարծել, թե, իշխանութիւնը գրասկում և խլելով շահագործողներից գործարանները, Փարիկները և կալվածքները, բանվոր դասակարգը կարող է հանգիստ լինել՝ գործը, իբր, արած-պրած է : Հետո, իբր, սովեն ինչ կգնա սահուն կերպով, հասկասարաչափ, կոմունիզմը կը գա ինքն իրեն :

1919 թ. Հունգարիայում իշխանութիւնը բանվոր դասակարգի ձեռքումն էր, այնտեղ պրոլետարական դիկտատուրա յեր հաստատվել : Սակայն գործը վերջացայ նրանով, վոր իշխանութեան գլուխ վերագործան կապիտալիստները՝ ճնշելով պրոլետարական դիկտատուրան :

Ինչո՞ւ յե սեղի ունեցել այդ : Այն պատճառով, վոր Հունգարիայի բանվոր դասակարգը, 1919 թվին իշխանութիւնը վերցնելով, չի կարողացել պրոլետարական դիկտատուրան սմբացնել այնպես, վոր նա իվիճակի լինէր վերջնականապես խորտակելու, մինչ վերջ հարվածելու տասարկած դասակարգերը : Իսկ այդ դասակարգերն արագ կերպով հասարել են իրենց ուժերը, ողնութիւն են ստացել միջազգային բուրժուակալից և տասարել են խորհրդային իշխանութիւնը : Այդպես է յեղել նույն այդ 1919 թվին և Ֆինլանդիայում և Բալարիայում :

Այդպես կլինէր և Ռուսաստանում, յեթե բանվոր դասակարգն ապագորեն չկազմակերպէր իր պետական ապարատը և իր ուղ-

մտկան ուժը՝ դասակարգարյին թշնամուն հակահարված տալու հա-
մար:

Միժաղելի յե կարծել, թե տապալած դասակարգերը, կապի
տալիսաներն ու կարվածատերերը — կամ ոչին կենթարկվեն
նոր կարգերին: Ընդհակառակը, նրանք զազանային դիմադրու-
թյուն են ցույց տալիս բանվոր դասակարգի իշխանության հա-
տատմանը: Նրանք իրենց ամբողջ ուժերով պայքարում են իրենց
իշխանությունը վերագործնելու համար: Նրանք հակահեղափո-
խական բանակներ են ստեղծում, նրանք պրոլետարական դիկտա-
տուրայի դեմ քաղաքացիական պատերազմ են մարում, նրանք
բուրժուական պետութունների հետ դաշինքներ են կնքում, վոր
պետի ռազմական ուժով դեն գցեն բանվոր դասակարգի իշխանու-
թյունը և իշխանությունն ու հարստությունը վերագործնեն կա-
պիտալիստներին ու կարվածատերերին:

Այդպես և յեղել մեզ մոտ: Կապիտալիստներն ու կարվածատե-
րերը 1918, 1919, 1920 թ.թ. ստեղծել են իրենց սպիտակ-գվար-
դիական բանակները: Նրանք իրենց ոգնության են կանչել ամ-
բողջ աշխարհի կապիտալիստներին: Միջազգային բուրժուազիան
սպիտակ-գվարդիականներին մատակարարել է թնդանոթներ,
տանկեր, գնդացիներ, հրացաններ, արկեր, հանդերձանք և վո-
կի: Նա իր սեփական զորքերն էլ է ուղարկել պրոլետարական
դիկտատուրայի դեմ պայքարելու համար: Բանվոր դասակարգը
պետք է կարողանա մոչ միայն իշխանությունը գրասել, այլ և
ճեղել տապալած դասակարգերի դիմադրությունը: Իրա համար
պետք է ջանջարկն նրանց բանակները, վոլնչացնել նրանց բացա-
հայտ և դազանի կարմակերպութունները:

Յեմ յեթե մեր յերկրի բանվոր դասակարգը մոչ միայն պա-
հել է իշխանությունը, այլ և ջանջարկն է թշնամիների բոլոր
այդ ահագին գործողները, ապա դա միայն աչն պատճառով, վոր
նա ստեղծել է իր ամուր պրոլետարական պետությունը և դին-
ված ուժը — կարամիր բանակը:

ՉԵՌՔ ԲԵՐԵԼ ԲՈՒՈՐ ԱՍՇԵԱՏԱԿՈՐ ՄԱՍՍԱՆԵՐԻ ԱՋԱԿՑՈՒԹՅՈՒՆԸ

Շահագործող դասակարգերի դիմադրությունը ճեղելու հա-
մար, պրոլետարական դիկտատուրայի պետության հանդեպ նը-
րանց հակահեղափոխական ճնշումը հետ մղելու համար, բանվոր
դասակարգը պետք է բոլոր աշխատավոր մասանների պաշտպա-
նությունը ձեռք գցի:

Այդ պաշտպանությունն անհրաժեշտ է նաև պրոլետարիատի
կողմից իշխանությունը գրասելուց հետո նրա համար, վորպեսզի,

հետ մղելով հակահեղափոխության գրոհը, հաջողութամբ կա-
ռուցի նոր, անդասակարգ, սոցիալիստական հասարակություն:

Շահագործող դասակարգերը — դա միայն գործարանա-
տերերը, բանկիրները, կարվածատերերը, առևտրականները չեն:
Շահագործող դասակարգերին են պատկանում նաև կուլակները —
գյուղական կապիտալիստները, վորոնց մասին Լենինն ասել է,
թե նրանք «... ամենագազանավարի, ամենակոպիտ, ամենավա-
րի շահագործողներ են, վորոնք մյուս յերկրների պատմության
մեջ մի անգամ չեն, վոր վերականգնել են կարվածատերերի, ցարե-
րի, տերտերանդի, կապիտալիստների իշխանությունը»:

Կուլակներն իրենց համար ստիպում են աշխատել քաղաքակն-
բին, չունենոր գյուղացիներին, թարանում են չքավորներին՝ նը-
րանց կողպտիչ տոկոսներով փող վուն տալով: Կուլակները՝ շա-
հագործողների ամենաբազմաթիվ գ ստակարգն են: Նրան վերաց-
նելն այնքան հեշտ չէ, վորքան խոշոր կապիտալիստներին ու կա-
վածատերերին: Կուլակային շահագործումը և հենց իրեն, կուլակ
ների դասակարգը վոլնչացնելը — յերկարատև գործ է:

Ամեն տեսակի շահագործման և ամեն տեսակի շահագործող
դասակարգերին, հետևապես և կուլակների դասակարգին վերջ
տալու համար, անդասակարգ, սոցիալիստական հասարակու-
թյուն կառուցելու համար՝ պրոլետարիատը պետք է իր կողմն
ունենա աշխատավոր գյուղացիության հիմնական մասան, պետք
է դաշինք հաստատի աշխատավոր գյուղացիության հետ:

Պետք է նկատի ունենալ, վոր գյուղացիությունը միատարր
չէ: Որինակի համար վերցնենք մեր ուսական գյուղը: Նրա մեջ
դոյություն ունեն միայն մերկություն, չքավորություն — անու-
նով և յին միայն գյուղացիներ՝ մոչ մի անտեսություն — վոլնչից
վոլնչից չկար: Յեթե արդիաի գյուղացին մի փոքրիկ կտոր հող
էր եր ունենում, ապա կամ արտը, կամ ձի, կամ ել սերմացու
չեր ունենում: Հարկ եր լինում ինվեստարը, սերմացուն, փողը
փոխ վերցնել հարուստ տիրոջից — կուլակից: Իսկ հետո հարկ եր
լինում փոխարենը վճարել և իր աղքատիկ բերքի մի մասով և տն
ձամբ կուլակի դաշտում մշակում կատարելով: Իհարկե, այդ
չքավոր — գյուղացին առում եր կուլակին, — կուլակը նրա վո-
խերիմ թշնամին եր: Չքավորի տնտեսությունն է վիճակ չեր կա-
րակելու նրան և նրա բնատնիքին, այդ պատճառով չքավորը
հարկադրված եր գնալ մաստակ ձեռք գցելու համար, մաճատելու
իր բանվորական ուժը: Չքավորներից շատերը կիսով չափ բան-
վորներ, կիսով չափ գյուղացիներ էին: Նրանց արդպես ել տնվո-
նում էին — կիտաղրոլետարներ: Դեպի քաղաք մաստակ հարե-

լու գնացող ալը չքավորներին կենինն անվանել և «հուզարածին ունեցող բանվորներ»:

Իհարկե, ալը չքավոր — գյուղացին հոժարութեամբ և անմիջապէս բանվոր դասակարգի հետ պայքարի յե գնացել կուլակութեան դեմ:

Բայց գյուղում հիմնական մասսան կարծել և միջակ գյուղացիութունը: Միջակները գյուղացիութեան ամէլիէ ինքնուրույն շերտն են յեղել: Կուլակը շահագործել է նաև միջակներին: Հաճախ միջակն էլ ժամանակավորապէս մի կերպ կրտսնարմելու համար, հարկատրուել է փոխ վերցնել կուլակից. կամ մի փոքրիկ գումար և պակասել, փորպեղի տուրքը վճարի կամ գութան դընի, կամ ձին և հիւանդացել և չի կարողացել դաշտ դուրս դալ: Ո՞ւր ողնութեան դիմել: Միջակին էլ հետևապէս մնում էր մի ճամբա — խոնարհվել կուլակի կամ կարգաժատիրոջ առաջ: Իսկ յեթե վաշխառու կուլակի ձեռքն ընկար — ալը քանն էլ հեշտ չե դուրս պրծները:

Միջակներից շատերը քայքայվել են: Կարգաժատներն ու կուլակները կողոպտել են նրանց, դարձրել չքավորներ և բառարակներ: Բայց դրա փոխարեն փորոջ ամէլի ճամուր և կայուն տնտեսութուններ իրենք էլ դարգացել են ու փերածվել հարուստ կուլակային տնտեսութունների:

Հարստութեան ուղին թեւակոխելու, կուրակ դառնալու մասին յերազել և յուրաքանչյուր միջակ: Ալը ուղին ամենացանկալին էր դուրս դալիս: Ալը պատճառով նախ քան կուլակութեանը փորպեղ գասակարգ վերացնելու գործին ձեռնարկելը, խորհրդային իշխանութեանը միջակ գյուղացիութեանը պետք է սպառնացեր, փոր նրա համար ուրիշ ճանապարհ կա, միակ ձեռնուռ ճանապարհը: Միջակն ինքը գործնականում պետք է համոզվեր, փոր սոցիալիզմի ուղին — կորսնտեսութունների ուղին — իրեն ամէլի շատ ոգուտ կրելով, քան վրայիտայիդմի ուղին: Պետք է վերադաստիարակել միջակին:

Բանվոր դասակարգը, փորը դեկտաբրիսում և բոլշևիկների կողմից, միջակ գյուղացիութեանը տարել է կորսնտեսութունների շինարարութեան ուղիով: Այս ուղին անձանութ, նոր ուղի յեր: Միջակ գյուղացիութեան համար այս ուղիի ոգտասկտութեանը անսպասելի էր: Հեշտ գործ չեր: Մի կողմից միջակին գրասում էր հարուստ տնտեսատեր, կուլակ դառնալու հնարասիրութեանը: Իսկ մյուս կողմից, միջակ գյուղացիութեանը տնտեսում էր, փոր հարստութեան են հասնում միայն փոջ շատ տնտեսութուններ, իսկ գյուղացիութեան մեծ մասը քայքայվում, կործանվում է: Ալը հանդամանքը միջակների շահերը մտախիտացրել է չքավոր

բութեան և բանվորների շահերին և մքել և նրանց դաշինք կապելու բանվոր դասակարգի հետ:

Բոլշևիկյան կուսակցութունը և խորհրդային իշխանութունը բոլոր միջոցներով ամբարցել են բանվոր դասակարգի ալը դաշինքն աշխատասիր գյուղացիութեան հետ: Խորհրդային իշխանութունը միջակներին ողնել է վարկով, սերմերով, մեքենաներով, կոտորակային և խորհուրդների միջոցով նրանց ներգրասել է սոցիալիստական շինարարութեան մեջ, խորհունտեսութունների փորձով նրանց ստորեցրել է խոշոր հասարակական արտադրութեան:

Բանվոր դասակարգի և աշխատասիր գյուղացիութեան սերտ դաշինքի քաղաքակրթութունն ու սեփական հոգր արդյունաբերութեան ստեղծումը, փորը գյուղական տնտեսութեանը տալիս է հարյուր հազարավոր արտադրներ, կամրայններ և այլ գյուղատնտեսական մեքենաներ, — հասցրել են այն բանի, փոր 1929 թվին միջակ գյուղացիութունն մեծ մասսայով շրջվել է կոլտըն տեսութունների կողմը: Դրանից հետո գյուղում արագ կերպով դարգանալ են սկսել կյանքի նոր կարգեր — կոլտնտեսային կարգեր:

ՍՈՏԵԱԼԻԶՄ ԿԱՌՈՒՑԵՆԻՔ

Նոր գյուղի շինարարութեան միակ խոչընդոտ է մնացել կուլակների դասակարգը, գյուղական շահագործողների դասակարգը: Նա բոլոր սեփերով դիմադրել է ալը նոր կորսնտեսային կյանքին: Կուլակներն ալրել են կորսնտեսային ամբարները, սարակեցրել են կոլտնտեսային տնտեսները, կրակել են ակտիվիստներին՝ կորսնտեսութունների վաղմակերպիչներին, ոգտագործել են սա տանվող, անգիտակից գյուղացիներին կորսնտեսութունների, խորհրդային իշխանութեան դեմ մղած պայքարում: Ահա և բոլշևիկյան կուսակցութունը բանվոր դասակարգի և կորսնտեսային գյուղացիութեան առաջ ինդիք է դրել՝ համարտարած կողմի տիպացման հիման վրա վերացնել կուլակութեանը փորպեղ գասակարգ, այսինքն վերցնել նրանից արտադրութեան միջոցները, հանձնել այն կորսնտեսութուններին և դրանով վերջնականապէս ջրատել կուլակութեան ուժը:

Գործարանատերերին, կարգաժատներին, բանկիրներին և խոշոր առևտրականներին վերացնելուց հետո դեռ մնացել է կուլյա կութունը, փորպեղ պրոլետարիատի դիկտատուրայի ամենավոր տանգավոր թշնամի: Բայց այժմ Խորհրդային Միութեան մեջ կուլակների դասակարգն էլ է ջարդարած, ջարդարած: Մնում է միայն փորջնականապէս ջարդարել պրծնել նրա մնացործները:

Վերջ տարյով նրանց, մենք վերջ կտանք վերջին ամենակենսու-
նակ և ամենաբարձրագույն շահագործարան դասակարգին:

Բոլոր շահագործող դասակարգերը և ընդհանրապես դասա-
կարգերը մոնոպոլիստիկ ձևով արխատավորների համար գլխա-
վոր գործ կենան՝ ազատելով հին կապիտալիստական հասարակու-
թյան սոցիալիստիկ և մարքոլոգիկ, վերակառուցել մարդ
կանց դիտակցութունը, մոբայետի նրանք իրենց բոլոր միտում-
ներով նվիրված լինեն սոցիալիզմի գործին, մոբայետի նրանք ի-
րենց բոլոր ուժերով կառուցեն և ամրապնդեն անդամակարգ, սո-
ցիալիստական հասարակութունը:

Մեր յերկրի մորձի մյրա ամենից լավ և յերևում, թե ինչու
համար բանվոր դասակարգը պետք է իր ձեռքը վերցնի իշխանու-
թյունը և իր գիկտատուրան հաստատի:

Բանվոր դասակարգն իր իշխանութունն ոգտագործել է նրա
համար, մոր ճնշել շահագործող դասակարգերի գլխադրութունը,
պաշտպանել յերկիրն ոտարյերկրյա կապիտալիստների հարձակու-
մից:

Իշխանութունը բանվոր դասակարգին պետք էր նրա հա-
մար, մոր արխատավորներին, առանձնապես գյուղացիությանը
պոկեր բուրժուազիայից և համախմբել իր շուրջը: Մեր յերկրի
բանվոր դասակարգը կարողացել է արդ անել՝ նա պոկել և մի-
ջակ գյուղացիությանը կուլակությունից և ամրացրել է իր դա-
շինքը գյուղի արխատավոր մասաների հետ: Նա միջակ գյուղա-
ցիությանը կապիտալիզմի ուղուց շրջել և դեպի կոլտնտեսու-
թյունների ուղին: Նա տասնյակ միլիոնավոր գյուղացիներին
գարձրել և սոցիալիզմի կառուցողներ:

Վերջապես իշխանութունը պետք էր բանվոր դասակարգին
նրա համար, մոր մոնոպոլիստիկ դասակարգերը և կառուցի սոցիալիզ-
մի հասարակութունը, առանց դասակարգերի հասարակությու-
նը:

Ահա թե ինչու համար և պետք է իշխանությունը բանվոր դա-
սակարգին: Ահա թե ինչու յե նա հաստատում էր գիկտատու-
րան:

ԻՆՉՊԵՍ Ե ԿԱՌՈՒՑՎԱԾ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՊԵ- ՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Բանվոր դասակարգն իրագործում է իր գիկտատուրան բան-
վորների, գյուղացիների և կարմիր բանակալիստների պատգամա-
վորների խորհուրդների միջոցով:

Առաջին անգամ բանվորական պատգամավորների խորհուրդ

ները ծանրել են 1905 թ., առաջին հեղափոխության ժամանակ
Ռուսաստանում: 1917 թ. պրոլետարական հեղափոխությունը
կատարվել է «Ամբողջ իշխանությունը խորհուրդներին» լոզունգի
անակ:

Պրոլետարական հեղափոխության հաղթությունից հետո
իշխանությունն անցել է խորհուրդներին, մորոնք բուլշևիկ-
յան կուսակցության ղեկավարությամ իրագործում են պրոյե-
տարիատի գիկտատուրան:

Սորհուրդները կան բոլոր քաղաքներում, շրջաններում և
գյուղերում: Նրանք ընտրվում են բոլոր արխատավորների կող-
մից: Սորհուրդների արխատանքներին մասնակցում են հարյուր
հազարավոր բանվորներ, գյուղացիներ, կարմիր բանակալիստներ:
Սորհուրդների միջոցով պետության կառավարման գործի մեջ են
ներգրգանվում արխատավորության միլիոնավոր մասաներ:

Իսկ ինչպե՞ս է խորհրդային իշխանությունը հասնում արչ-
բանին, մոր պետության կառավարման գործին մասնակցություն
են բերում հենց իրենք, արխատավոր մասաները:

Նախ և առաջ նրանով, մոր խորհուրդների ընտրություննե-
րին մասնակցում են տասնյակ միլիոնավոր բանվորներ և բանվո-
րահիներ, գյուղացիներ ու դեղջիուհիներ, տանտիկիներ և այլ
արխատավորներ: «Յուրաքանչյուր խորհրդարուհի պետք է սոյն
րի պետություն կառավարել», — մասնանշել և լեռնել: Յուրա-
քանչյուր արխատավոր, մորը հասնում է 18 տարեկանի, իրա-
վունք ունի ընտրել և ընտրվել խորհրդի մեջ:

Սորհրդային իշխանությունը խորհրդային չի դնում ուս-
բանվորների կամ գյուղացիների և ուկրայինացիների, ուղրեկեն-
րի, հրեաների, թաթարների, թուրքերի և այլոց միջև:

Սորհրդային սխտեմը խորհրդային և դնում միայն շահա-
գործող և շահագործվող դասակարգերի միջև: Սորհրդային
սխտեմը մոչ խորհուրդների մեջ և մոչ էլ նրանց ընտրություն-
ների մեջ թույլ չի տալիս կապիտալիստներին, կարթածատերե-
րին, սպեկուլյանտներին, կուլակներին, մաշխատուներին, տեր-
աներներին և բոլոր նրանց, մորոնք սպրում են շահագործումով
և անաշխատ յեկամուսներով:

Սորհուրդները մեկ մոտ հաշվետու յեն ընտրող մասաների
առաջ՝ խորհուրդներն իրենց արխատանքի մասին հաշվառու-
թյուն են տալիս բանվորներին և գյուղացիներին: Ընտրողներն
իրախունք ունեն մատ արխատող պատգամավորները միխարիսե-
լուրիչ ընտրվածներով:

Յուրաքանչյուր բանվոր, յուրաքանչյուր գյուղացի, յուրա-
քանչյուր կարմիր բանակալիստ կարող է մասնակցել խորհրդի արչ-

ԽՍՀՄ կենտրոնացվածն ու ժողովրդավարճը հանդիսանում են խոր հրեղաշին կառավարությունը: Խորհրդային Միության տնտեսական - քաղաքական և կուլտուրական կյանքի առանձին ասպարեկներում խորհրդային իշխանությունը քաղաքականությունը ի կատար ածելու համար ստեղծվում և առանձին ժողովրդական կոմիտայիսաներ, փորձը աշխատանքը տանում են ժողովրդավարճի ղեկավարություն ներքո:

ԽՍՀՄ-ՈՒՄ ԺՈՂՈՎՈՒՐԳՆԵՐԻ ՀԱՄԱԳՈՐԾԱԿՑՈՒԹՅՈՒՆ ՅԵՎ ՅԵՂԲԱՅՐՈՒԹՅՈՒՆ Ե

Խորհրդային իշխանությունն ապահովում է ԽՍՀՄ-ի ժողովուրդների իրավունքների իրականացումը հաստատելով:

Այժմ շատ յերիտասարդ բանվորներն ու կոյտնտեսականները նույնիսկ չեն ել լսելու, թե կարո՞ղ ե արդյոք այլ կերպ լինել: Յեվ ինչո՞ւ իրական հանրապետ-թաթարը պետք է նախ իրավունքներ ունենա, քան ուս հանրապետը: Կամ ինչո՞ւ ուղբեկ բաժանում չա՞յ - կոյտնտեսականը հաստատելով չլինի իր իրավունքներում ուղիղիցի ճակնդեղամշակ - կոյտնտեսականի հետ:

Սակայն Ռուսաստանում միշտ չի յեղել այնպես, ինչպես այժմ Խորհրդային Միության մեջ է: Այդ բանն արժե էլ դեռ փոչ մի տեղ գոյություն չունի, բացի ԽՍՀՄ-ից: Մինչ հեղափոխությունն Ռուսաստանում ժողովուրդների իրավունքների հաստատություն չկար: Յարական Ռուսաստանում իշխող գրություն եր գրավում մեյիկոտեսական ազդությունը: Մյուս ժողովուրդներին ցարական կառավարությունը ճնշում էր: Ինչքան էլ ծանր եր ուս աշխատավորների գրությունը, մյուս ազդությունների աշխատավորների գրությունն էլ ամելի ծանր եր: Իդուր չե, փոր ցարական Ռուսաստանը համարվում եր «ժողովուրդների բանտ»: Բոլոր փոչ-ուս ժողովուրդները խորթ դաժակի միճակ էլին ապրում, այդ ժողովուրդների աշխատավոր մասաները կրկնակի ճնշում էլին կրում՝ իրենց աղբային բուր ժուղիայի - գործարանատերերի, կուլակների, բալերի-և տիրող մեյիկոտես ազդություն կապիտալիստների ու կարիստեսների ճնշումը:

Յարական կառավարությունն Ռուսաստանում բնակից բոլոր ժողովուրդներին յենթակար գրություն մեջ էր գրել վեյիկոտեսիայի հանդեպ:

Նա աղբային ծայրամասերին հնարավորություն չեր տալիս ցարականից իրենց տնտեսությունը և նրանց տնտեսական կախման մեջ եր գրել վեյիկոտեսիայից: Նա կողոպտում եր այդ ժողովուրդներին, ստիպելով նրանց մեյիկոտեսիային հարկեր և

կատարելու գանաղան ծանր պայտասություններ: Նա դրանով միատեղ ժողովուրդներին փոչ միայն իրավունքներ չեր տալիս, այլ և աշխատում եր նրանց խախտել և տղիտուլյան մեջ պահել: Յարական իշխանությունն աղբային եր աղբային դպրոցները, թատրոնները, թերթերն ու գրքերը:

Մրա հետ միաժամանակ ցարական կառավարությունը Ռուսաստանի ժողովուրդներին միջև աղբային թշնամանք եր հրահրում, ուսաներին գրգռում եր յեների դեմ, թուրքերին՝ հայերի դեմ, ուսաներին ու յեներին՝ հրեաների դեմ: Ժամանակ առ ժամանակ այդ մայրի թշնամանքը հասել և միջև հրեաների և հայերի նկատմամբ կատարվող ջարդերին, այսինքն՝ հրեաներին և հայերին պատկանող տներին և տնտեսությունների մասաստանքների կողոպուտները, մասաստանքիստ պայտասությունների և բուրժուականների նրանց նկատմամբ:

Այդ նպատակի համար ցարական կառավարությունը ջարդարանների հատուկ կազմակերպություններ եր ստեղծում:

Իսկ ինչո՞ւ ցարական կառավարությունը մի ժողովուրդին գրգռում եր մյուսի դեմ: Ի՞նչ ոգուս եր ստանում նա՝ աղբային թշնամանք հրահրելով:

Բոլշևիկները բանվորներին ստել են՝ ցարը, կապիտալիստները, ժամադարները - ահա քո թշնամիները: Իսկ ցարական իշխանությունը ուս բանվորներին ծածուկ թեյադրում եր՝ հրեաները, հայերը, մյուսները - յնդահանապես «այրապիները» - ահա քո թշնամիները: Հենց դրանով էլ ցարական կառավարությունն աշխատում եր դայրացած պրոլետարիատի պատժիչ ճեքը հեռացնել աշխատավոր մասաների թշնամ միճակի իսկական մեղավորների մրայից - ցարի, աշխատականների, Փարիսիստաների մրայից: Յարական կառավարությունն աշխատում եր խանդակ զանաղան ազդությունների աշխատավորներին միանալու բնդ հանուր թշնամու - կապիտալիստների և կալիստեսների դեմ: Անջատում եր մասաներին, փորպետից հեյա լինել նրանց ճնշելը:

Յարական իշխանություններին յերբեմն հաջողվում եր աղտոտել նույնիսկ աշխատավորների միջից մութ, անցիտակից մարդկանց ուղեղները: Բայց դիտակից բանվորները հասկանում էլին, փոր ուս բանվորները չունելին և չունեն այնպիսի շահեր, փորնը ստիպելին նրանց պայքարելու ուղիղիցից, թուրք, հրեա կամ ուղբեկ բանվորների դեմ: Պրոլետարիատն ուրիշ յըշնամալի չունի, բացի շահագործող դասակարգերից: Աղբային ճնշումը տիրապետող դասակարգերի նույն այդ ճնշումն է: Յեվ բանի բուրժուազիայի իշխանությունն դեմ ուղբային պայքարը

բանի որ դատակարգի առաջին և դիտարկող խնդիրն է, հետևաբար նա ուղղակի շահագրգռված է և ազգային ճնշման անհավասարութեան ու իրավազրկութեան փոքնչաքցման գործում :

ԽՍՀՄ — ԻՐԱՎԱՀԱՎԱՍՍՐ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴՆԵՐԻ ՄԻՈՒԹՅՈՒՆ Ե

Ահա թե ինչու, յերբ բանի որ դատակարգը Ռուսաստանում հաստատել է իր դիկտատուրան, խորհրդային իշխանութիւնն չիտփին ազատագրել է նրանում բնակվող ժողովուրդներին: «Ժողովուրդներին բանտից» Ռուսաստանը վեր է ածվել իրավահավասար ժողովուրդների ազատ միութեան յերկրի: Վոչնչաքցված են առանձին ազգութիւնների ամեն տեսակի առանձին իրավունքները (արտոնութիւնները):

Ներկայումս ԽՍՀՄ-ի 168 միլիոն ազգաբնակչութեանից 75 միլիոնից ամէլին կազմում են փոչ-ուռ ժողովուրդներ: Խորհրդային Միութեան մեջ ապրում են 150 լեզուներով խոսող ժողովուրդներ:

Բուրժուական յերկրների համար սահմանների և ներքին կառուցվածքի ու ժողովուրդների կառավարման հարցը, փորպես կանոն, միտվում է պատերազմներով ու ապստամբութեաններով: Խորհրդային սիստեմի պայմաններում աշխատավոր մասսաներն իրենք են փորոշում, թե ինչպես է ամէլի լայ կառուցել իրենց կյանքը: Բոլոր, անցյալում նույնիսկ ամենահետամնաց ժողովուրդները դարգացրել են իրենց անտեսութեանը և իրենց կուլտուրան խորհրդային իշխանութեան ժամանակ: Ամեն տեղ աճում են հորդ գործարաններ, յերկաթ գծեր, երեսարակայաններ, հանքեր, բամբակի սլանտացիաներ և այլն: Ամեն տեղ բուռն կերպով սոցիալիստական շինարարութեան է գնում:

Շատ ժողովուրդներ միայն Հոկտեմբերյան հեղափոխութեանից և ազգային անհավասարութեան փոքնչաքցումից հետո յե, փոր առաջին անգամ հնարավորութեան են ստացել ստեղծելու իրենց դպրոցները, իրենց ակումբները, իրենց թերթերը, իրենց կուլտուրան: Վորոչ ժողովուրդներ միայն խորհրդային իշխանութեան որոք են հնարավորութեան ստացել ստեղծելու իրենց գիրք, աշխնքն իրենց այգուբներ, փորոմհետև ցարի որոք նրանց ազգային կուլտուրան բոլորովին խեղդված էր:

Ամենաստաջատի որ ժողովուրդներն ոգնում են հետամնացներին, ձգտելով հասնել ժողովուրդների իրական և լիարատար տրն տեսական ու կուլտուրական համասարութեան:

Ահա թե ինչու ԽՍՀՄ-ում ազգային թշնամանք գոյութիւն չունի. գոյութեան չունի դատակարգային ննչում — գոյութեան չունի և ազգային ննչում:

Խորհրդային հանրապետութեանները ներկայացնում են իրենցից ամուր քաղաքական միութեան: Նրանք քաղաքական միութեան կառուցվածք — խորհրդային կառուցվածք ունեն: Բոլոր արք հանրապետութեաններում տասպարված են կապիտալիստների և կալվածատերերի դատակարգը: Բոլոր արք հանրապետութեաններն ունեն ընդհանուր դատակարգային շահեր և ընդհանուր դատակարգային թշնամիներ: Այդ պատճառով էլ ԽՍՀՄ-ի ժողովուրդների միջև պայքարի պատճառներ չկան, չկա նրանց մեջ ազգային թշնամանք:

ԻՆՉՈՒ ՊԵՏԻ Ե ԱՐՐԱՊՆԻԵՆ ՊՐՈԼԵՏԱՐԻԱՏԻ ԴԻԿՏԱՏՈՒՐԱՆ

Սուրը կապիտալիստներին մենք վերացրել ենք: Կալվածատերերին նույնպես: Առևտրամեծներին, սպեկուլյանտներին, ներդրաններին նույնպես: Կուլակների դատակարգին մենք ջախջախել ենք և այժմ վերջնական ջախջախում ենք նրա մնացորդները: Գյուղացիութեան հիմնական մասան արք մարմում են կոլտըն տեսականները: Մենատեսակներն արք են կազմում են գյուղացիութեան փոքր մի մասը, և նրանք աստիճանաբար գրավում են կոլտնտեսութեանների մեջ: Յերկու-յերեք տարուց հետո մեր գյուղը համատարածորեն կոլտնտեսային կլինի:

Չկան շահագործող դատակարգեր, կան միայն նրանց վերջնականորեն ջախջախված մնացորդները: Չքանում են մանր սեփականատերերը: Նրանք ներգրավվում են սոցիալիստական արտադրութեան մեջ:

Սոցիալիզմի այս խոչորագույն հաղթանակները, չեն նշանակում սահախն, փոր դատակարգային պայքարն այժմ արդեն դադարել է, փոր հիմա պրոլետարիատի դիկտատուրան կարելի չէ չամբարայդել, փոր կարելի չէ թուլացնել արք: Այսպես են տրայամբարայդել, փոր կարելի չէ թուլացնել արք: Սուրը չեն տեսնում ու չեն մտղիր մտածելու ոպորտունիստները, փորոք չեն տեսնում ու չեն հասկանում, փոր սոցիալիզմի թշնամի դատակարգերի փշրանքն են բը դեռ գոյութեան ունեն: Թշնամիները հաճախ խմկվում են մեր գործարանների մեջ, Փարբիկների, խորհատնտեսութեանների ու կոլտնտեսութեանների մեջ և փործում են արքտեղ փնտել սոցիալիստական շինարարութեանը, խախտել աշխատանքային դիսցիլինան, տասպարել պրանների կատարումը, հասնել համասարանքի կիրառման, գրադվել գողութեամբ և այլն: Այդ սոցիալիզմին թշնամի մարդիկ յերբեմն խաբելու միջոցով խցկվում են նույնիսկ կուսակցութեան շարքերը և ոգոտագործում են իրենց դիքքն ի փնտ սոցիալիզմին և սոցիալիստական շինարարութեանը: Ոպորտունիստները չեն հասկանում նույնպես և արք, փոր դեռ ծատացած է մարդկանց գիտակցութեան յերկարատեղ վերա-

գիտման գործը: Կորսնառնականը յերեկ զեռ մանր սեփականա-
տեր եր: Ետտ կորսնառնականներն մեջ զեռ իշխում են մանր-
բույրժուական, սեփականատիրական սրամաղբուխ յունեները:
Գլուղից մոչ վաղուց Փարբիկա յեկած բանսիրները նույնպես
զեռ ազատ չեն աչդ մանր-բույրժուական սրամաղբուխ յունենե-
րից: Աշխատավոր մասսաների գիտակցութեան վերահիտումն
ընթանում է հին սեփականատիրական սոսորու յթեներն կողմից
սոցիալիստական կյանքի ունակութեանն ռե կարգերի հան-
զեալ ցուցաբերման գիտակցութեան իրադրութեան մեջ: Այդ հին
սոսորու յթեներն զեռ տարբող պայքարը նույնպես դատակարգա-
լին պայքար է, մորն ստանձին զեարքերում սուր ձեւեր է ընդու-
նում:

Գարկու յերկրի Ուսազի բաղաքի ձիթահան գործարանն է ու-
ղարկվել մի նոր ինժեներ՝ խորհրդացին իշխանութեանը նախկին
մասնագետ: Գործարանը ձեղքվածքի մեջ է յեղել: Այնտեղ բոլոր
բույրն բացակայել է գիտակցիանն, սանձարձակութուն է ախ-
բել: Գործարանում յայ սարքավորում կար, բայց նա աշխատել
է հին ձևով, տեսչնագործորեն: Ինժեներն սկսել է նոր կարգեր
մտցնել, գործի յե գեղը բոլոր նոր մեքենաները, պահանջել է
խիտ աշխատանքային դիտակցիան, ծախսել սոցիալիստն ու
հարկած միութեանը: Հետամնաց բանտները գիտակցութուն
են ցուցց սովել այդ նոր կարգերին: Նրանց քաջաբերել են գործա-
բան ներս խցկված կուլակները: Նրանք հետամնաց բանտներին
համոզել են ապանել ինժեներին: Յեյ այդ հետամնաց բանտնե-
րը կուլակներն հետ միասին հետապնդել են ինժեներին ու բա-
պանել են նրան: Ահա դատակարգալին սրված պայքարի որինակ
ներից մեկն այնպիսի իրադրութեան մեջ, յեր ստաճատոր ինժե-
ները ձեռնամուխ է յեղել հետամնաց բանտներին գիտակցու-
թեան վերահիտումն է սոցիալիստական գիտակցիանայի ամբա-
պնդման գործին:

Անդատակարգ հասարակութեան շինարարութեան պայքանն
բում դատակարգալին պայքարը բացասող սոցիալիստներին՝
սուր է արդարացի կերպով ծաղրել է ընկեր Ստալինը կուլակ-
ցութեան 17-րդ համագումարում: Այդ մարդկանց դատողութուն
ներն ընկեր Ստալինն այսպես է ընդունել:

«Նրանք ձեռնում են, թե քանի մոր անդատակարգ հասա-
րակարգ է, սպա նշանակում է—կարելի չե թուլացնել դատակար
գալին պայքարը, կարելի չե թուլացնել պրոլետարիատի գիտա-
տուբան է ընդհանրապես մերջ տալ պետութեանը, մորը միև-
նույնն է պետք է մահանա մոտիկ ժամանակում: Յեյ նրանք հոր
թալին հրձիանքի մեջ էլին ընկնում սոցիալիստայն այն բանին, մոր

չուտով չեն լինի մի դատակարգեր,—նշանակում է չի լինի
դատակարգալին պայքարը,—նշանակում է չի լինի հոգա ու հոգ-
մունք, նշանակում է կարելի չե լինի մայր դնել և թիկն տալ
կողքին — քնել սոցիալիստ անդատակարգ հասարակակարգի դա-
լրատյան»:

Ինչո՞ւմն է ազգային դատողութունների միասնակարութեան
նը: Նրանում, մոր դրանք զինաքաղիում են սոցիալիստայն մասա
ներին ու վոզվարում են մեր թշնամիներին:

Միայն կուլերը չեն կարող տեսնել, մայր շահագործող դա-
տակարգերի Լարիստումից հետո յեյ այդ դատակարգերի մեա-
ցորդներն իրապես կատարի ջանքեր են ի գործ դնում, մոր պետք
տապալեն սոցիալիստական շինարարութեանը:

Ճիշտ է, բացահայտ պայքարի, ուղղակի հակահեղափոխա-
կան յերուլթեներն դուրս գալու դատակարգալին թշնամիներն ար-
դեն ուժ չունեն: Այդ պատճառով նրանք գործում են գաղտնապ
զի, «տիրանալու աշխատանքով»:

Կուլակները, նախկին սոցիալիստ գաղտնակներն աշխատում
են խցկվել կուլանտեսութուններին մեջ, խորհանտեսութուններին,
խորհրդալին հիմնարկութունների մեջ, գործարաններն ու սն-
տեղ աննկատելիորեն քայքայել հասարակական սեփականութեան
նը: Կուլակներն է յեթեպետակարգ իսխում են գիտակցիան
կուլանտեսութուններում, հափշտակում են կուլանտեսային ունեց
վածքը, ստուկեցնում են բանող անասունը, տապալում են պետա
կան պարտավորութեանները — պետութեանը հացահատիկ, միս,
կաթ հանձնելը:

Պետական հիմնարկութունները ներս խցկված թշնամիներ-
նը՝ իրենց մետաբարական, բայքալի սոցիալիստներն տանում են
այլ յեղանակներով: Նրանք ողտադործում են իրենց գիրքը,
մոր պետքի գաղտնապալի հակահեղափոխական կարգակերպութուն
ներն տեղեկն թե հիմնարկութուններում, թե կուլանտեսութուն
ներում, խորհանտեսութուններում, մեքենատարակարգային կա-
յաններում է թե դործարաններում: Միութենական Հողօդկոմա-
տում որինակ 1932 թ. յերունն է բերվել այնպիսի միտաբարա-
տում մի շալկա, մորը գործել է թե հենց Հողօդկոմատում է թե
խորհրդալին Միութեանը պանապան ծախսերում է կուլանտեսու-
թեաններում է խորհանտեսութուններում: Այդ կազմակերպու-
թեանը մեծ թիվով գործակալներն է ունեցել, մորնք խորհանտե-
սութուններում է Ֆեյմաներում անասուններին դանազան մահա
ցու հիվանդութուններ են ներարակել: Այդ հիվանդութուններին
ամբողջ հոտեր են ստուկել:

Այդ միտաբարական կազմակերպութունն ուրիշ գանազան

յեղանակներով ել և քաղաքայն մեր խորհանդեսուժ յունենրը, ՄՏԿ-ները և կոյունտեսուժ յունենրը: Հենիելոյ կուլակաջին աղի սաղիսայնի վրա, նա անդիտակից կոյունտեսականներին դրդել և դանել թե ըստ հերկերով — մեծ տարածութ յունենր թողնել անըլ-չակ: Նա տապալել և քաղհանի աշխատանքները և ցանքսի անա-գին տարածութ յունենր հանձնել մոլորտեսերի և դաշտային միա-սատուներն տիրութ յանը: Նա տապալել և կարտաճը, տրակտոր-ներն ու մեքենաները դրկել սրահեատի մասերից, մատելիքից և այլն: Մի խտարով նա բոլոր միջոցներով քաղաքայն և արտարու-թ յունը խորհանդեսուժ յունենրում, կոյունտեսուժ յունենրում, մեքենա — տրակտորային կաշաններում, գործարաններում, մո-րոնք սրահեստի մասեր, պարարտանյութեր և գյուղի համար հար կարելու ալլ առարկաներ են պատրաստում:

Ահա թե ինչ ձևով և ընթանում դասակարգային պայքարը յերկրի ներսում աշխարհ, յերբ գյուղը դարձել և կոյունտեսային:

Իսկ խորհրդային տահաններից այն կողմ մենք ունենք մեր դեմ ամբողջ կապիտալիստական աշխարհը, մորն ատելութ յանը և լցված դեպի մեր սոցիալիզմ կառուցող յերկիրը: Իմպերիալիստ-ները ռազմական դասադրութ յունենր են կազմակերպում Սորհր-դային Միութ յանը և Երանք մեր յերկրի ներսում յրոտեսական ու հակահեղափոխական կարմակերպութ յունենրն են ստեղծում՝ նախկին սոցիալիստիկ դասադրականներից, մենչեիկներից և Չարխաի ված թշնամական դասակարգերի բեկորներից: Այդ կարմակեր-պութ յունենրը համարիտ հերպոյ գործում են իմպերիալիստների ռազմական շտաբների հետ, մորձում են կործանել մեկ արդու-նարերութ յունը, թշնամիների ձեռք տալ կարևոր դադանի տե-ղեկութ յունենրը:

Ել ինչպես կարելի չե խտել աշխարհ դասակարգային պայքար յի թուրքաման մասին, պրոլետարական դիկտատուրայի թուրք-ման մասին, պետութ յան մահացման մասին:

Անդատակարգ, սոցիալիստական հասարակութ յունեն ինքնու-հասով չի գալիս:

«Այն պետք և նոյանել և կառուցել բոլոր աշխատասիրների ջանքերով, — ասել և ընկեր Ստալինը, — պրոլետարիատի դիկ-տատուրայի որդաններն ուժեղացնելու միջոցով, ծախարելով դա-սակարգային պայքարը, մոնչադներով դասակարգերը, մեքանի-կայ կապիտալիստական դասակարգերի մնացորդները, ինչպես ներքին, այնպես ել արտարին թշնամիները դեմ տարտող մարտե-րում»:

Հետևապես, խոսքը պետք և դեռ աշխարհ պլախտարական դիկ-տատուրայի որդանների մոչ թե մեքանիկական և մոչ թե թուրքաման

մասին, այլ նրանց ուժեղացման մասին: Մեզ պետք և հոյր, յեր կաթի կարմիր բանակ: Մեզ պետք և ամբողջ միջոցառ: Մեզ պետք և հեղափոխութ յան պահպանման համար որդաններ, մո-րոնք սարատի աղբեյին պրոլետարական պետութ յան բոլոր թըլ-նամիներին: Մեզ պետք և ամուր պրոլետարական դասարան, վորը պահակ կանգնի խորհրդային որենքներին և պետական դի-ցիպլինային: Մենք պետք և լիովին պահպանենք պրոլետարական գիկտատուրայի սխտեմը՝ սոցիալիզմի յերկրի հոյրութ յունը յախտելու բոլոր մորձերը ձեռնու համար:

Հետևաբար, խոսք անդամ չի կարող լինել դասակարգային պայքարի մեքանիկական մասին, յերբ մենք անդատակարգ, սոցիալիս-տական հասարակութ յուն ենք կառուցում:

ԱՆԵՍԱՆՔԻ ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ԴԻՍԻՊԼԻՆԱՆ

Մենք պետք և խալառ մեք լուսնը Չարխաի ված շահագործող դասակարգերի մնացորդներին: Մենք պետք և խալառ Չարխա-իներ նաև այն հին սոցիալիստները, մոր ծնունդ են ատել աշ-խատալու մասաների մեք կապիտալիզմի հասարակակարգով:

Հին ժամանակ Փարբիկան տիրող համար աշխատավոր բանվոր յի համար տաժանը և յեղել: Մենք արդեն գիտենք, թե ինչու՞ բանվորն ատել և Փարբիկան: Նա նրա մեք տեսել և իր թշխառ և ճնշված միժակի աղբուրը: Բանվորը մտածել և միայն այն մա-սին, մոր տիրողն ալիկի քիչ աշխատանք տա և նարնից ավելի շատ մող պոկի: Իս բնական և յեղել՝ Փարբիկանտն իր դրպանն և դրել ահագին շահութ յանը, մորոնք նա ձեռք և գցել բանվորին շահագործելով:

Իս այն աշխարհային զի: Այժմ Փարբիկաների տերերն իրենք բանվորներն են: Նշանակում և բանվորի մեքարերձուձըն էլ դեպի Փարբիկան պետք և բոլորովին այլ լինի — տիրոջական, հոգատար, ուշադիր: Նա դեպի աշխատանքն էլ այլ մեքարեր-մոնք ունի: Նա շահագորդված և, մոր ավելի լավ աշխատի, ա-վելի շատ պրադուկտ տա: Իս դեռում և մոչ թե հոգուտ տնտեստ տիրող, այլ հոգուտ պրոլետարական պետութ յանը, հոգուտ ի-րենց բանվորներին: Այդ պատճառով ել հենց զարգանում և սո-ցիալիստական մրցութ յունը: Հենց այդ սրտմատով էլ աճում և հարթածա յնութ յունը գործարաններում և Փարբիկաներում: Սո-ցիալիստական մրցութ յանը մասին ընկեր Ստալինն ասել և, մոր «... նա աշխատանքն ամօթարի և ծանր յուժից, մորպիսին հա-մարվել այն առաջ, դարձնում և պատվի գործ, փտնքի գործ, արիտրյան ու հեքուտրյան գործ»:

Սոցիալիստական Փարբիկայում դիտակից բանվորները գըջ-
լողականուցածն չեն թույլ տարի, իրենց գրքանի համար ավելի
չառ պոկելու և սրտուղթյանը խաբելու փորձեր՝ նրան կողոպտե-
լու կամ վատ աշխատելու միջոցով: Յեթե բանվորն աջդպես գոր-
ծեր, ապա նա ինքն իրեն թարանած կլինի: Ուրեմն սոցիալիստա-
կան Փարբիկայում չի կարելի տանել լողերին, ծուլելին, թու-
լած ուրվներին, թրեխողներին, աշխատանքային զխցիալինան
խառողներին, խուլիզաններին, արտադրուկները կազմարուծող-
ներին:

Իսկ մի՞թե մեր Փարբիկաներում բոլորովին գոյություն չու-
նեն արդեն դատարկագործներ, գլխոցներ, թրեխողներ և ծուլ-
ներ: Մի՞թե բոլոր բանվորներն արդեն յուրացրել են դիտակից,
կամուսխատական պերարեթուներն աշխատանքի հանդեպ: Կոչ,
իհարկե պես փոչ բոլորը:

Ահա՛ բանվորը ցելի է գալիս հարբած փիծակում: Հանում է
այնչափ, դցում մեքենայի վրա, ինքը նստում մի կողմ, ննջում:
Մեքենան բանում է, ատամնայտր անխիթ պենջակը քաշում է մե-
քենայի մեջ — ասխարհ, ջարդվում է ատամնայտր անխիթը, —
մի քանի որ սրբապուրդ: Բի՞չ են պատահում արդյոք նման դեպ-
քեր գործարաններում և Փարբիկաներում:

Ի՞նչ է այս: Կարելի՞ չե արդյոք կոչել այդ տնտեսադրա-
կան պերարեթուները դեպի արտադրուկներ ձեռնտու չե միայն սոցիալիս-
տական Փարբիկայի թշնամուն: Իդուր չե փոքր դանաչուն փասա-
րարներ իրենց քայքայիչ նպատակների համար ողտոտործում են
փոքոչ անգիտակից բանվորներին, գլխոցներին և թրեխողներին:
Գլխոցները, թրեխողներն ու լողերը դատակարարային թշնամու-
ոգնականներն են արտադրուկյան մեջ:

Դրա համար էլ պրոլետարական սրտուղթյանը իր որենքնե-
րով ասպահում է արտադրուկները թրեխողներից և արտադրու-
կները կազմարուծողներից: Թրեխողը խորհրդային որենքով հե-
ռացման է յենթակա ձեռնարկուկյանից: Կես տարիս րնթացում
թրեխողը չի կարող փոչ մի սեղ աշխատանքի ընդունել: Իացի
այդ պետուկները դադարում են նրան թե մթերքներ և թե աս-
քանքներ մատակարարելուց: Գործարանը նրան արտաքում է
գործարանային ընակարանից:

Դա չե՞ հենց սոցիալիզմի որենքն է՝ ոչ լավ և աշխատում —
նա լավ է մատակարարում: Ոչ բոլորովին չի աշխատում — նա
բոլորովին չի մատակարարում:

Նույն կերպով է կատարվում նաև աշխատավարձը սոցիալիս-
տական Փարբիկայում: Այստեղ հախաարանք չի կարող լինել:

Չի կարելի թույլ տալ, փոքր հարվածայինն ու լողերը հախաար-
անան: Ոչ ասելի լավ է աշխատում, ավելի լավ է իմանում
արտադրուկները — նա չե՞լ ավելի լավ է վարձատրվում: Ոչ
վատ է աշխատում, խուլատիում է աշխատանքից, ծուլանում —
նա չե՞լ վատ է վարձատրվում:

Կոյանտեսուկյունումն էլ նույն կարգն է՝ հարվածային աշ-
խատանքի համար — ավելի շատ յեկամուտ, իսկ լողերին, դատար-
կագործուկյունն անողին, ուրիշի հաջվին ապրել սիրողին — բոլոր-
ովին սեղ չկա կոյանտեսուկյան մեջ: Գատճառ չկա լողերի հետ
կոյանտեսուկյունում ավելի գոլես գնել, քան թրեխողի հետ գոր-
ծարանում: Դատարկագործը կոյանտեսուկյուն հացի նկատմամբ
իրավունք չունի: Դատարկագործը, մակարուկը կոյանտեսու-
կյան մեջ հեչաացնում է կուլակների քայքայիչ աշխատանքը:
Նա կուլակի տղնականն է:

ՀԱՍԱՐԱԿԱՆ, ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ՍԵՓԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Մինչև Հոկտեմբերյան հեղափոխուկյունը կյանքի ամբողջ
կառուցվածքը պահվում էր մասնավոր սեփականուկյան վրա:
Որենքները, դատարանները, փաստիկանուկյունը, ժանդարմե-
րիան, հոգեփորականուկյունը — բուրժուական սրտուկյան ամ-
բողջ սիստեմը պաշտպանում էր մասնավոր սեփականուկյունը:
Վաստիկանուկյունը ձերբակալում էր, դատարանը խիստ պատ-
ժում մանավոր սեփականուկյան խախտման համար: Յեկեղե-
ցին սովորեցնում էր — «մի գողանա»: Մասնավոր սեփականու-
կյունը սրբապան և անձեռնմխելի չե՞ր հայտարարված: Գործի-
կաններն ու կարվածատերերն իրենց ամբողջ կյանքում կողոպ-
տում էին բանվորներին ու գյուղացիներին, յուրացնելով միլիո-
նավոր և միլիարդավոր ուրյիներ, փորն աշխատում էին նրանք
ճանր աշխատանքով: Այդ որինավոր էր համարվում: Այդ միլիոն
ները կապիտալիստների ու կարվածատերերի մասնավոր սեփակա-
նուկյունն էլին: Սակայն յեթե ասված գործադուրիք գողանում
էր Փարբիկանտից այդ յուրացրած միլիոններից մի քանի կոպե-
կանոց և իրեն համար մի կտոր հաց էր գնում — գործադուրկին
դատում և պատժում էլին ցարական որենքների ամբողջ խուլ-
թյամբ:

Հոկտեմբերյան հեղափոխուկյունը փոչնչացրել է արտադրու-
կյան հիմնական միջոցների նկատմամբ յեղած մասնավոր սեփա-
կանուկյունը: Խորհրդային կառուցվածքի հիմքում ընկած է հա-
սարակական սեփականուկյունը. գործարանները, խորհանտեսու-

թշուրանները, կոլտնտեսութ՝ յունները — ահա սրանք հասարակա-
կան, սոցիալիստական սեփականութ՝ յուն են:

Այդ պատճառով էլ խորհրդային որենքը և խորհրդային պե-
տութ՝ յան ամբողջ մատնեմը պահպանում է հասարակական սեփա-
կանութ՝ յունը և խիստ պատժում է այդ հասարակական սեփակա-
նութ՝ յունը գողացողներին ու հափշտակողներին: Գանձի հասարա-
կական սեփականութ՝ յուն է սոցիալիստական կառուցվածքի հիմ-
քը, ապա հասարակական բարիքի ամեն մի հափշտակութ՝ յուն՝
փորձ և քանդելու սոցիալիստական կառուցվածքի առջ հիմքը:
Իսկ սրանում շահագրգռված են միայն սոցիալիզմի թշնամիները,
պրոբուտարիատի դասակարգային թշնամիները: Դասակարգա-
յին թշնամիների հիմնական ջանքերն ուղղված են հասարակական
սեփականութ՝ յունը քայքայելուն:

Ահա թե ինչու նրանց, ովքեր թախանում են խորհրդային բա-
րիքը, նրանց որենքը պատժում է շատ խիստ կերպով — բնդհուպ
մինչև դեղակահարութ՝ յունը:

Յուրաքանչյուր դիտակից բանվորից և յուրաքանչյուր կոլ-
տնտեսականից պահանջվում է աշալուրջ, զգոն մերաբերմունք
գեղախախտի, ինչ կատարվում է նրա շուրջը: Նա պետք է մերկաց
նի կուլտիներին ու մշտադարձներին:

Այնուամենայն էլ մեքադիստակից բանվորներին ու կոլտնտեսա-
կաններին պետք է մեքադատիարակել, պետք է մարտեցնել նը-
քանց աշխատանքի սոցիալիստական ունակութ՝ յուններին, սովո-
րեցնել նրանց լայ աշխատել, առանց պարապուրդների, առանց
թրեյ գայու, առանց գործիքները հումուլթին ու նյութերը փչաց
նելու: Արտադրական հանձնաժողովներն ու խորհրդակցութ՝ յուն-
ները, տեխնիկական կոնֆերանսները, իմբակներն ու կուլտերը,
հասարակական քննարկական դատերը խոտանողների և արտադրու-
թյունը կարգալուծողների նկատմամբ — այս բոլորը բարձրաց-
նում են բանվորների ու կոլտնտեսականների դիտակցութ՝ յունն ու
վորակալորումը, նրանց մեջ կրթում են հոգատար, տնտեսաառ-
րային մերաբերմունք դեպի դադգահը, մեքենան, դեպի ամբողջ
Փարբիկան, դեպի սերմացուն, ձիերը, տրակտորը, դեպի ամբողջ
կոլտնտեսութ՝ յունը:

Իսկ դիտակցության մորթիպաշտներին, գլխողներին, թրեյվոգ-
ներին, ժուրիկներին, գողերին, դասակարգային թշնամու գործա-
կաններին մի՞նչականորեն պետք է դուրս քշել բանվորական և կոլ-
տնտեսային միջավայրից: Նրանք տեղ չունեն սոցիալիստական
Փարբիկայում, նրանք տեղ չունեն կոլտնտեսութ՝ յան մեջ: Խորհր-
դային պետութ՝ յան դիտակից թշնամիներին, սոցիալիստական սե-
փականութ՝ յան հափշտակողներին, յողերին, թշնամու բանակը

փախուստ ստիպելներին, մեր հայրենիքի դատահաններին, խորհր-
դային որենքը պատժում է դեղակահարութ՝ յամբ:

ԻՆՉՈՒՍ ՅԵՎ, ԻՆՉՈՒ ԼԱՄԱՐ ԵՆՔ ԱՄՐԱՑՆՈՒՄ ԿԱՐՄԻՐ ԲԱՆԱԿԸ

ԽՍՀՄ գտնվում է կապիտալիստական յերկրներին ողանքան
մեջ: Այդ կապիտալիստական յերկրները դիմախո են մինչև յերկնց
ստամները և շարունակում են կատաղիորեն դիմախո: Նրանք բո-
լոր պատրաստվում են պատերազմի: Յեվ բոլոր նրանք պատ-
րաստվում են հարձակվելու ԽՍՀՄ-ի վրա, վորպեսդի յերկրեն
աշխարհու մատաղին սոցիալիզմի յերկիրը: Կապիտալիստական
աշխարհը կցանկանար մեր յերկիրը տեսնել թուլ, չդիմախո,
տնտեսապես հետամնաց: Նա կցանկանար մեր յերկրի դուրս
կանդնած տեսնել ոտատկան կալվածատերերի, կապիտալիստների
ու դեներպաշների հլու կատալարութ՝ յունը:

Իայց կապիտալիստները դրա փոխարեն դարձ ունեն մի յերկ-
րի հետ, վորք հաղթականորեն հետ է մղել կապիտալիստական
աշխարհի բոլոր գրոհները և վորն ուժեղորեն ամրացրել է յի-
րադմական հղորմութ՝ յունը: Նրանք տնտեսում են, թե ինչպես
ԽՍՀՄ-ը սոյոյարում է յիսկատար տնտեսական անկախութ՝ յան
համար՝ բուրժուական յերկրներից և թե ինչպիսի արագութ՝ յամբ
ու հետևողականութ՝ յամբ մեր յերկիրը նոր, սոցիալիստական
տնտեսութ՝ յուն և կառուցում: Յեվ նրանք կատաղի ստեղծութ՝ յամբ
են յցված դեպի Խորհրդային Միութ՝ յունը: Նրանք դիտեն, վոր
ԽՍՀՄ համաշխարհային պրոբուտարական հեղափոխութ՝ յան ամ-
բոցն է: ԽՍՀՄ-ն յի սոցիալիստական յիսարարութ՝ յան տրինա-
կով ամբողջ աշխարհի աշխատավոր մատաներին կապիտալիզմի
տապալելու ուղին է գրավում: ԽՍՀՄ-ն ամբողջ աշխարհի պրո-
լետարիատի հարվածային բրիգադն է:

ԽՍՀՄ-ն արդեն յի գոյութ՝ յամբ յակ սպանարիք է շահա-
գործման և ճնշման ամբողջ աշխարհի հանդեպ:

Պատերազմը ԽՍՀՄ-ի դեմ կապիտալի յերկրներին առանձնա-
պես ձեռնուու յե ներկայանում այն պատճառով, վոր Խորհրդա-
յին Միութ՝ յունն ահագին մի յերկիրը է, վոր բանում է աշխարհի
մեկ վեցերորդական մասը, այն էլ մի յերկիր, վորը հարուստ է
հանքով, վատեյանյութով, հացով, անտառանյութերով և այլն:

Իմպերիալիստները ձգտում են ուղի բացել դեպի այդ հան-
քաղեսութ՝ յունները, վորպեսդի ուղին յերկնց գործերը և տապա-
լեն պրոբուտարիատի սիկատատուրան:

Ահա թե ինչու նեխվող կապիտալիստական աշխարհը պատե-
րազմ է պատրաստում առանցիկ հերթին մեր մե՞ծ հայրենիքի դեմ:

Սակարքն ինչո՞ւ կապիտալիստական պետութիւնները մինչև հիմա դեռ չեն հարձակակել Սորճրդային Միութեան վրա: Նրա համար, մոր մենք հզոր կարմիր բանակ ունենք: Կապիտալի յերկրները պետք է մի բայ մտածեն, առաջ քան պատերազմի գան մեր բանակի դեմ:

Նրանք արդեն մի անգամ չէ, վոր փորձել են իրենց ուժերը Սորճրդային Միութեան դեմ: Հոկտեմբերյան հեղափոխութեան յետոյ հետո բոլոր կողմերից խորճրդային հողի վրա յեն ներխուժել Կապիտալիստական պետութիւնների զինամտ ուժերը: Բայց բոլոր սոյդ բանակները ջարդակել են և Ոսկրայնայում, և Արիստոգրեպիտում, և Սև ծովում, և Հեռավոր Արևելքում:

Իրանից հետո իմպերիալիստական պետութիւնների ուղղակի անգամ չապրաներ մի անգամ չէ մոր վնասարարական և լրտեսական կողմակերպութիւնների զաւթագրութիւններ են կազմակերպել մեր յերկրի վրա իմպերիալիստների ուղղակի հարձակումը նա յապարտութեամբ համար: Բայց իմպերիալիստների ու վնասարարների աջ արարքը ևս ջարջակել է:

Իսկ մեր պրոլետարիան պետութեան ուժերը և կարմիր բանակի հզորութեանն որ-որի անել են: Յեթ հիմա բոլոր իմպերիալիստական պետութիւնները հիանալի կերպով հասկանում են, մոր կարմիր բանակին անդեն չի կարելի ձևւթ գցել:

Կարմիր բանակի հզորութեանն աճել է մեր յերկրի անտեսական հզորութեան հետ միասին: Կուսակցութեանն ու խորճրդային իշխանութեան միջոց գիտակցել են, մոր քանի ուղղակի յերկրի գանում և թշնամիների ողակների մեջ, նա պետք է ուժեղ լինի, լսով զինամտ: Մինչև ատամները զինամտ կապիտալիստական աշխարհի դեմ Սորճուրդների յերկրը չի կարող դեմ կենայ մոյ ույ կերպ, քան միասին ամբարնդելով իր բանակը, իր պաշտպանունակութեանը: Կապիտալիստների գարջային բնութիւնն ու յայտին է, մոր նրանք լսախում են աշն բոլորին, ոյ ամիցի թույլ են, ոյ ի վիճակի չեն նրանց լսախանաչառի դիմադրութեան գուց տայ:

Ինդուստրիալիստական հասցուցութեան շնորհիվ մենք ինքներս սոյթ մ ի վիճակի չենք արտադրել տանկեր, հրետանի, ինքնաթիւներ և սոյն: Կարմիր բանակը զինամտ և առաջնակարգ ուստիտական տեխնիկայով: Այդ տեխնիկան նրան սակն են մեր խորճրդային գործարաններն ու Փարբիկաները: Այդ տեխնիկան կառուցութեան յեն մեր կարմիր բանակայինը, մորը գիտեն, թե ինչի համար և ստիքարում, մորն արժանի զավակն է մեր մեծ հայրենիքի: Կարմիր բանակն աշոմ կարող է լստ արժանապարհ ընդդիմ կազմել թշնամուն, յեթե նա հանդգնի հարձակակել Սորճրդային

յերկրի վրա: Մենք հետազոտում են սրտք և ամբարնդել մեր կարմիր բանակը: Մենք պետք է միշտ ամբողջ զինամտութեամբ պատրաստ լինենք ընդդիմակարել մեր թշնամիներին, յեթե նրանք համարձակակեն մեզ վրա հարձակակել:

ԽՍՀՄ-Ը ՊԱՅԳԱՐՈՒՄ Ե ԽԱՂԱՂՈՒԹՅԱՆ ՀԱՍԱՐ

Սորճրդային յերկրն իհարկէ սրտերագմ չի ցանկանում: Նա ջահադդովում է միայն նրանում, մոր Հնարապարտութեան ունենա խողաղ կերպով սոցիալիզմ կառուցել: Մեր կարմիր բանակը մոյ վոյ վոքի վրա հարձակակել չի պատրաստում:

Սորճրդային կառավարութեանն ամեն կերպ սրտքարում է խողաղութեան համար: Նա ձգտում է լիակատար կամ թեկուզ մասնակի ընդհանուր զինաթափման: Իհարկէ խորճրդային իշխանութեանը գիտեն, մոր հաստատուն խողաղութեան կարելի չէ հանել միայն կապիտալիզմի լիակատար մոյնապարտութեանն ամբողջ աշխարհում: Բայց քանի դեռ կապիտալիզմը գոյութեան ունի աշխարհի հինգ միջերկրագան մասի վրա, պետք է նախապատրաստակ պատերազմի և միևնույն ժամանակ ուղտագործել բոլոր միջոցները խողաղութեանն ամբարնդելու համար:

Ահար թե ինչու խորճրդային իշխանութեանն աշխատում է գանադան յերկրների հետ կնքել ջհարձակման ստիքանագրեր, առտարական ստիքանագրեր և սոյն: Յեթ միայն աշն սպառնաւով, մոր սթոմ խորճրդային յերկրն ուժեղ է, մոր նա աման ամիթ մեծացնում է կարմիր բանակի հզորութեանը, — կապիտալի յերկրները հարկադրված են ԽՍՀՄ-ի հետ նաման ստիքանագրեր կնքել:

Մենք մոյ վոքի վրա հարձակակելու չենք պատրաստում: Բայց մենք մեր թշնամիներին հնարապարտութեան չենք տա հանկարձակի բերել: Այդ սպառնաւով թեև մենք պատերազմ չենք ուղում, բայց մենք աշնուամենայնիվ դրան պատրաստ ենք:

Սողաղութեան մեր քաղաքականութեանն ընկեր Ստալինը կուսակցութեան Ա-րդ համագումարում արտահայտել և հետեյալ խոսքերով.

«Ոյ խողաղութեան և ցանկանում և ձգտում է մեզ հետ գործնական կապեր ունենայ, նա միշտ մեզ մտա աջակցութեան կրանի: Իսկ նրանք, ոյքեր կիրթճեն հարձակակել մեր յերկրի վրա, — ջարջակելից հակահարված կատանան, մորպետի սոյնուհետեւ էլ արտոթակ ջունենան իրենց խողի մոտիթր ներս խոթելու մեր խորճրդային բանակը»:

1086

С. ИНГУЛОВ

ПОЛИТБЕСЕДА

БЕСЕДА 3-Я

ПАР ИЗДАТ

Баку—1934

« Ազգային գրադարան

NL0185079

